

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2019. év január hó 29. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A testi sértés büntettének kísérlete miatt az I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 1.B.1053/2017/83-I. számú ítéletét az I. rendű és a II. rendű vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

I. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre, II. rendű vádlott szabadságvesztés büntetését, mint visszaesőt 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra súlyosítja.

Mindkét vádlottal szemben mellőzi a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztését, egyben velük szemben 3-3 (három-három) év közügyektől eltiltást szab ki.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű és II. rendű vádlottal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 1.B.1053/2017/83-I. számú, 2018. szeptember 4. napján kihirdetett ítéletével az I. rendű és a II. rendű vádlottat a Btk. 164. § (1), (8) bekezdés I. fordulata szerinti társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete miatt személyenként 1 év 10 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

Megállapította, hogy I. rendű vádlott a büntetés kitöltésének 2/3-ad, míg II. rendű vádlott 3/4-ed részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásában, illetve a II. rendű vádlott által házi őrizetben töltött idő beszámításáról a kiszabott büntetésbe, a bűnjelről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a kiszabott büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést.

Az elsőfokú bíróság az ítéletét a Be. 562. § (2) bekezdése szerint - a kizárólagos ügyészi fellebbezés iránya szerint - részlegesen indokolta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.108/2018/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta és a másodfokú bíróságnak a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálatát indítványozta nyilvános ülés és tárgyalás kitűzése nélkül.

A Fővárosi Ítéltábla tanácsülésre tűzte az ügyet és az értesítések kézbesítése után nem érkezett eltérő eljárási formára indítvány.

Az ügyész fellebbezése alapos volt.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja szerint a büntetés tartamára irányul, ezért a Be. 590. § (3) bekezdése szerint csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül.

Ennek során azt állapított meg, hogy az elsőfokú bíróság nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely az ügy hatályon kívül helyezését tenné szükségessé. (Be. 590. § (5) bekezdés a) pont).

Az elsőfokú bíróság feltárta és felsorolta a büntetés kiszabása során irányadó büntetés kiszabási tényezőket, de azoknak nem a megfelelő súlyt tulajdonította, ezért tévedett, amikor az enyhítő szakasz alkalmazásával szabta ki a büntetést és annak végrehajtását próbaidőre felfüggesztette.

Mindkét vádlott büntetett előéletű, a II. rendű vádlott visszaeső, mivel az ítélet 3. oldalának a rá vonatkozó része 1) pontja alatt feltüntetett büntetést az erkölcsi bizonyítvány adata szerint az elítélése napján kitöltötte.

E vádlott visszaesői minőségét az elsőfokú bíróság megállapította, megindokolta és figyelembe vette, de elmulasztotta a rendelkező részben való feltüntetését, ezért a másodfokú bíróság ezt pótolta.

A büntetés kiszabása során a törvény által előírt büntetési tétel 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés. A bűncselekmény kísérleti szaka nem kellő indok a törvényi alsó határnál rövidebb tartalmú büntetés kiszabására, mivel az a büntetett előéletű, társtettesként eljáró vádlottakkal szemben, akik a sértettnek maradandó fogyatékoságot is okoztak, nem alkalmas a büntetési célok biztosítására.

Erre figyelemmel indokolt az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés súlyosítása. I. rendű vádlottal szemben legalább a törvényi minimum, míg a visszaeső II. rendű vádlottal szemben ezt meghaladó mértékű büntetés kiszabása szükséges a generális és speciális preventív büntetési célok érvényre juttatásához.

A vádlottak az ellenük rablás büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követték el tettüket, így az újabb és jelenleg elbírált bűncselekményt az elsőfokú bíróság nem jogerős elítélése után, a másodfokú jogerős határozat kihirdetése előtt egy hónappal követték el. Ez a körülmény negligálja az elsőfokú bíróság feltételezését, hogy a büntetés annak végrehajtása nélkül is célt ér. Erre nem lehet kellő alappal reális következtetést vonni, ezért a másodfokú bíróság mellőzte a büntetés végrehajtásának felfüggesztését, amelyet a II. rendű vádlott esetében önmagában a büntetés mértéke is kizár.

A rendelkező részben rögzített tartam szerint megemelt végrehajtandó büntetés már kellően kifejezi a vádlottak személyi és az általuk elkövetett bűncselekmény társadalmi veszélyességét, ezért törvényes mértékű.

A Fővárosi Ítéltábla a Btk. 61. §-a alapján - a 62. §-ban meghatározott időtartamon belül - mindkét vádlottat eltiltotta a közügyek gyakorlásától, mert őket végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, és méltatlannak találta a közügyek gyakorlásában való részvételre.

Fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a korlátozott felülbírálat során a büntetés mértéke tekintetében megváltoztatta a Be. 606. § (1) bekezdése alapján.

Az ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 615. §-a kizárja.

Budapest, 2019. év január hó 29. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

. Mató Ágnes s.k. . Patassy Bence s.k.
előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 1.B.1053/2017/83-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf. 266/2018/4. számú ítéletében foglalt változás mellett mindkét vádlottal szemben a mai napon jogerős.

Budapest, 2019. év január hó 29. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő